

[Carsten Raft.]

give ham næsten de samme Stjerneindtægter, som Departementschef Knutzen mener han kunde faa ved at gaa den samme Vej, men Dr. Wilcke er udrustet, tror jeg, jeg har Lov til at sige, med mere Temperament, end Departementschefer normalt er normeret med. Dette Temperament maa Departementschefen vist beherske, men vil han komme til at gøre det i Fremtiden, naar Ministeren nu har udtalt her, at det er „tilgiveligt“, at en Departementschef blander sig i en Embedsmands Forhold som Sogneraadmedlem? Derfor vil jeg give Spørgsmaalet en Drejning; idet den nuværende Situation bevirker, at vi fører disse Sager anderledes end i gamle Dage: Mener den højtærede Minister, det er rigtigt at handle saaledes, som Dr. Wilcke har gjort, og har han ikke en Besked at give sine Embedsmænd om i Fremtiden at undlade at handle saaledes?

H. C. Hansen: Den højtærede Landbrugsministers Besvarelse af det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har stillet her i Dag, giver mig Anledning til at sige, at jeg fuldt ud deler de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har givet Udtryk for her fra denne Talerstol. Jeg maa sige, at jeg meget beklager, at Ministeren ikke har benyttet den Anledning, der her er givet, til virkelig eftertrykkeligt at sige til Hr. Wilcke og andre ligesindede, at den Maade kan de ikke bevæge sig paa. Det kan ikke være Meningen, at en Departementschef kan benytte sin Magtstilling over for en underordnet Tjenestemand til at regalere ham i Anledning af hans Standpunkt i et Sogneraad eller et andet offentligt Raad, hvor han maatte have Sæde. Jeg vil derfor gerne give det ærede Medlem Hr. Carsten Raft min fulde Tilslutning.

Jeg vil gøre en enkelt Bemærkning derudover. Jeg vil henstille, at Sager, der vedrører Omegnskommunerne og tangerer Dyrehaveudvalget, behandles, ikke mindst af Departementschef Wilcke, med en noget større Ro, end Tilfældet har været tidligere. Den fiske Form at indkalde den københavnske Presse, Dagen før et Møde finder Sted i et saadant Udvalg som Dyrehaveudvalget, og orientere Pressen paa den elegante Maade, som Departementschef Wilcke nu engang er i Stand til, for derved at faa lagt Stemningen op paa demagogisk Vis, den er ikke en Departementschef værdig, den burde han afholde sig fra. Departementschefens Standpunkt og Form i hele

den Sag, der her ligger for, er beklagelig, og jeg er ked af, at Ministeren ikke har benyttet Lejligheden til paa den Maade, som det maa gøres, at sige til Departementschefen, at saadan kan man ikke optræde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg maa forstaa paa Trafikministerens Udtalelse her, at der ikke er noget at gøre, der er skaaret endeligt ned paa den yderste Del af Trolley-Linien. Det er beklageligt, siger Ministeren, men vi er inde i Tider, hvor noget saadant er nødvendigt, og saa dikterer man altsaa koldblodigt, hvordan det skal ske. Ja, men jeg synes dog, man burde have taget visse Hensyn. Ministeren sagde, at man havde spurgt de københavnske Sporveje, og de havde sagt, at de ikke havde rullende Materiel nok, hvis man kappede Linien af paa det inderste Stykke. Ja, det er meget muligt, at de ikke har det. Saa var der altsaa nogle Mennesker, der ikke kunde blive befordret paa det Sted, men nu er der nogle Mennesker et andet Sted, som ikke har andet Befordringsmiddel til Disposition.

Jeg vil endnu en Gang henstille til Ministeren at se paa Sagen. Det kunde interessere mig, om Ministeren vilde prøve at regne ud, hvor mange Vognkilometer der vilde gaa til inden for et Døgn; hvis man fører Vognene til Jægersborg f. Eks. hver Time paa Dagen og paa enkelte Tider af Dagen hver halve Time. Det bliver ikke saa forfærdelig mange Vognkilometer. Og hvor mange Ture skal saa spares fra Nørreport til Sløjfen ved Lyngbyvej for at indvinde det? Saa tror jeg, man vil komme til det Resultat, at den saglige Begrundelse holder ikke Stik, og jeg har da ogsaa i en Avis set, at Sporvejsdirektøren i København ikke er Tilhænger af den trufne Afgørelse. Jeg henstiller altsaa endnu en Gang til Ministeren at tage denne Sag op til Overvejelse og ikke lade den Afgørelse, der nu er truffet, være den endelige.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg troede, at det var overflødig at sige det, men hvis de Herrer saa gerne vil høre det, skal jeg gerne udtale, at jeg naturligvis er enig i, at enhver Embedsmand har Ret til at være Medlem af en Kommunalbestyrelse, af Rigsdagen eller hvor som helst og ogsaa har Ret til at have sin egen Mening. Jeg vil tilføje, at der selvfølgelig ikke vil ske Skovfoged Løvdal noget som helst i Anledning af hans Stilling eller